

Kömlődi szolgálat

Miatyánk sorozat 2. rész a mennyei Atya

Textus: Máté 6,9b

Lekció: 5Mózes32,1-13

Elhangzott: 2020. február 02.

A kömlődi ref. gyülekezetben

Kömlőd, 2020-02-01

Köszöntés:

Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön segítségem? Segítségem az Úrtól jön, aki a **mennyet és a földet** alkotta. (Zsolt121,1-2)

- Kegyelem néktek és békesség Istentől a mi Atyánktól és a mi Urunk Jézus Krisztustól! Ámen.

Kezdő ének: 42,1 Mint a szép híves patakra

Főének: Isten dicsőségére énekeljük a **165,1-2** Itt van Isten köztünk

Fohász:

A mi segítségünk és Istentiszteletünk megáldása és megszentelése jöjjön az Atya, Fiú, Szentlélek, Teljes Szentháromság, egy örök, igaz Istentől. Ámen.

Lekció:

Isten Igéjét a mai vasárnapon a Mózes 5. könyvéből a 32. rész 1-13 versét olvasom.

Prófétai imádság:

Jóságos Urunk!

Megállunk ma is a te színed előtt lélekben, és tehozzád nyújtjuk lelki kezeinket. Áldjuk, dicsérjük nevedet, amiért jó vagy! Amiért jóságod mérhetetlen és amiért nem vagy fukar ezt osztogatni közöttünk.

Minden élethelyzetünk csak te előtted válik világossá és érthetővé. Minden problémánkat és szükségünket te orvosolod, tudjuk minden javunkra van és mindez a te kezedből érkezik. Eléd hozzuk engedetlenségünket, bűneinket, és aggodalmaskodásainkat megvalljuk neked, hogy nehéz ezeket a terheket cipelni. Arra kérünk, hadd tehessük le terheinket és bűneinket eléd. Te látod szívünket, hogy ott fájlaljuk a bűnnek rontását az életünkben és szabadulni akarunk mindentől ami elválaszt tőled.

Mivel tudjuk, hogy szeretsz, ezért merünk hozzád jönni, ezért merünk hozzád szólni és tudjuk, hogy nem küldesz el bennünket! Így légy itt közöttünk. Világosíts meg bennünket Lelkeddal. Az Úr Jézusért könyörülj az életünkön. Ámen.

Ének: Az igehirdetésre készülve, a Szentlélek segítségéért esedezve énekeljük: **151** Uram Isten siess

Textus:

Isten igéje, amelyet hirdetni is kívánok közöttetek, a Szentlelket segítségül hívva, írva található a Máté evangéliumában a 6. rész 9. versében.

Máté 6,9b

5Mózes32,1-13

Kedves Testvéreim!

A világon legismertebb imádság, az amit Jézus tanított a tanítványainak. Ez az imádság sok ember életén, mint pecsét rajta van, mind a mai napig.

Foglalkozzunk a mai istentiszteletünkön az imádság megszólításával:

„Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy!”

Fontos azonnal felismernünk, hogy ez nem egy magyaros mondat. Magyarul ezt mi nem így fogalmaznánk meg, sokkal egyszerűbben, valahogy így: „Mennyei Atyánk”, ha még hétköznapiabb nyelven, akkor így: „Mennyei Apukám”. Ugyanis az eredeti nyelv még ezt a hétköznapiabb-gyermekibb megfogalmazást is megengedi.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy... ez a fordítás az eredeti szórendet követi. Nem merete sem Károli Gáspár, sem más nemzet fordítói megváltoztatni ezt a sorrendet. Annyira fontos ez az imádság Jézustól, hogy már az első keresztyének sem nyúltak hozzá, ahogy reformátor atyáink sem. (még a szórendhez sem!)

1. mi (szentek közössége)

Nagyon fontos az első szó, amivel kezdődik: „Mi”. Ez egy közösség hangja. Azt jelenti, hogy egy nép, egy ország imádsága ez. Isten országának az imádsága. Azoké ez az

imádság, akik Krisztust követik, akik ahhoz a közösséghez tartoznak, amit Isten gyűjtött össze.

Nem mindenki! Csak mi! Mi, akik ismerjük az Úr Jézust. Mi, akik hiszünk Isten Fiában.

Ez is tökéletesen megmutatja, hogy keresztyénség nem lehet privát dolog. Nem lehet magánügy. Nincs olyan Krisztus követő, aki egyedüli kíséri szemmel a Mesterét a többiek nélkül. Nem lehet, nem közösségben megélni a Krisztusba vetett hitünket. Összetartozunk. Mindenesztül jó és rossz tulajdonságainkkal együtt egy közösséget alkotunk.

Mi, akik Isten által elhívott, összegyűjtött nép vagyunk. Lelki Izrael, akik nem vér és származás szerint alkotnak egy közösséget, hanem hit szerint.

A keresztyének éppen ezért nem is szólalhatnak fel egyedül. Minden Krisztus hívó mögött ott áll a többi Krisztus követő. Ha egy elesik, a többinek kell fel segíteni. Együtt mondjuk ezt az imádságot, amely végtére mivelünk kezdődik. A közösségünket fogja össze: „mi” együtt.

Megérkeztünk már ebbe a közösségbe? Tagja vagyunk Isten országának, ahol együtt adunk hálát Isten csodálatos tetteiért, és ahol együtt könyörgünk esetlenségünkért és bűneink bocsánatáért?

Váljunk tagjává Isten nagy családjának, hogy együtt közösen imádkozhassunk mennyei Atyánkhoz!

2. atya (fiúság lelke)

Jézus hívja az Istent legtöbbször Atyának. De nem ő tette ezt meg elsőnek. Az Ószövetségben is előfordult, hogy Izráel, Isten népe úgy tekintett Istenre mint atyjára. A hosszabb igeszakaszban is ezt hallottuk. Izráel ezt azért tehette meg, mert őt Isten választotta ki a többi nép közül. Ez pedig egy különleges kapcsolatot eredményezett közöttük. Hiszen, amíg Isten Izráelt választotta ki, és gondoskodott róla. Törvényt adott neki, vezette őt, prófétákat küldött neki, hogy mindig tudja mi az Isten akarata, addig a többi nép vakságban, babonáságban és sötétségben volt hagyva. Isten csak Izráelt választotta ki, ő hordozta egyedül Isten áldását.

Azonban Jézus nem isteni kiválasztás által hívta Istent atyának, hanem ő az egyetlen aki valósággal használhatja

ezt a kifejezést. Hiszen Jézus valóban Isten Fia volt, ezért egyedül ő nevezetheti Istent Atyának.

Mégis amikor imádkozni tanította a belső kört, a Krisztus követők közösségét, akkor úgy tanított bennünket imádkozni, hogy „mi atyánk”.

Jézus ugyanis azt tette, hogy megosztotta velünk a legszorosabb kapcsolatát. Jézus azt akarja, hogy ne csak ő legyen Isten gyermeke, hanem azok is, akik hisznek őbenne és követik őt.

Önmagunktól nem tarthatnánk jogot arra, hogy Istent atyának szólíthassuk. Nem tudnánk semmit felmutatni, ami miatt ez igaz lenne. Hiába ő teremtett bennünket, a teremtés nem jelenti azt, hogy Istennek úgy kell törődnie velünk, mint egy gondoskodó és szerető atyának a gyermekeiről.

Jézus a legnagyobb ajándékot adja számunkra, amikor megosztja velünk a fiúság lelkét. Azaz Jézuson keresztül Isten fogadott gyermekeivé válhatunk. Isten kész bennünket örökbe fogadni, magához venni és kész ellátni a mennyei atya minden feladatát.

Nagyon sok minden változik a lelkemben, a hitemben, ha az Istenre úgy tudok tekinteni, valóban úgy tudom őt megszólítani, mint mennyei Atyámat.

Hiszen ezzel őt jelentem ki forrásomnak! Az ő képére és hasonlatosságára teremtettem, mert közöm van hozzá! Atyaként fölöttem van és bizony utasításokat adhat nekem. Atyaként beleszólhat és bele is szól az életembe! Sőt ő medret és rendet is akar adni az életem folyásában! Ez egy szoros kapcsolat, amely mindenre kiterjed.

Többé az Isten nem lehet idegen számomra, nem lehet egy megfoghatatlan istenség, aki egy masszából összegyúrta az életemet, hanem atyaként gondoskodik rólam, és szemmel tartja az életemet. Atyaként az istenség személyessé válik, akit közvetlenül ismerhetek Jézuson keresztül. Szeretetében nem kételkedhetem.

Mindez Krisztuson keresztül lehetséges, hiszen ő aki egyedül Isten fia megosztja velünk ezt a kapcsolatot. Ő adja a Lelkét.

Ez egyúttal azt is jelenti, hogy aki nem ismeri Jézust, az nem ismerheti Istent atyaként. Tehát nem minden emberi teremtmény Isten gyermeke. Isten nem fogad örökbe mindenkit, csak azt aki az Úr Jézuson keresztül lép vele kapcsolatba.

Azok, akik nem ismerik Jézus Krisztust, azok nem ismerhetik Istent szerető, és gondviselő atyaként. Az ilyen embereknek van sokszor rossz és negatív istenképük. Az ilyen emberek látják Istent gonosznak és ítélőbírónak, és olyannak aki csak abban leli örömét, hogy az embert megbüntesse és fájdalmat okozzon neki.

Vagy sokan mások így látják Istent egy idős öreg bácsinak, aki hosszú fehér szakállal ül az égen és hol nevet, hol sír az emberek cselekedetei felett. Ezek a hamis istenképek vezetnek sok embert végül oda, hogy elutasítják már Isten létezését is, hiszen nem képesek hinni egy ilyen rossz Istenben.

Viszont ők valójában nem látják Istent, csak a hamis istenképeket, mert nem jutottak el Krisztusig. Nem jutottak el a mennyország bejáratáig. Jézus mondja én vagyok az ajtó! Csak Krisztuson keresztül láthatjuk meg a szerető mennyei atyát.

Luther Márton a reformáció elindítója is ezt erősíti meg: „Jézus az atyai szív tükre.”

Krisztuson keresztül láthatjuk meg az igazi Istent, aki atyaként tekint életünkre. Minden más istenkép hamis és csapda bármilyen hízelgő.

Arra is figyelniünk kell, hogy ne a földi apákhoz hasonlítsuk Istent. Isten nem olyan, mint a földi apák. Az Isten előbb volt atya, mint a férfinember. Ő tőle kell tanulnia hát minden apának és őt kell követnie minden férfinak, ha helyesen akarja betölteni apai feladatait.

Isten ugyanis hibátlan és tökéletes az atyai szolgálatban, amíg a földön töredékes minden férfi az apai szerepben.

3. menny (Isten országa)

Nem e világból való Isten, ezért nem is hasonlítható e világ apáihoz. Isten menyei atya, ez nagyon fontos. Menyei. Oly sokszor elfeledkezünk arról, hogy az a világ, amelyben élünk, amelyet felfogunk, amelyet tapasztalunk csak a fele, sőt csak a töredéke a teljességnek.

Ma a földet tapossuk, és a földön élünk, földi szenvedések vesznek körül, minden örömünk és boldogságunk szintúgy a földhöz köt bennünket. De Isten amikor megteremtette a földet, akkor teremtette a mennyet is! Ez pedig a teremtés

teljessége. A menny és a föld pedig szorosan összetartoznak, még akkor is ha a földi halandó nem látja a mennyet és nem léphet be oda.

Isten elzárta a menny valóságát előlünk, mert az büntelen és tiszta. Ezért az ő országa, az ő valósága és az ő jelenléte betölti a mennyet.

A mennyei tökéletességből nyúl be a földi valóságba, a mi mennyei atyánk.

Látja szenvedéseinket, terheinket, és szeretne a mennyből támaszt és erőt biztosítani. Ő akar lenni a mi biztos hátterünk és atyai védelmünk.

Nem kötik a kezét a földi hiábavalóságok, amelyek bennünket úgy odakötöznek. Övé a menny és a föld! A mennyből nyúl át, hogy segítse nehéz életünket!

Kinek ne lenne szüksége erre a mennyei atyára? Minden nap, minden pillanatban óriási szükségünk van az ő jelenlétére és támaszára! Minden Krisztus követő, aki megismerte Istent atyaként soha nem akar már az isteni háttér nélkül élni.

A menny megfoghatatlan számunkra és ezért sokszor elérhetetlennek tartjuk. Pedig Isten országa közöttünk van. Nem mérhetetlenül messze, hanem itt van mellettünk. A menny nem égi magasságokban van, hanem ott van pontosan melletted. Isten olyan közel jön hozzád és hozzám, hogy nekünk szinte semmit nem kell tennünk és máris megtapasztalhatjuk az ő mennyei valóságát, amely körbe veszi földi-látható világunkat.

„Az ő országa, annyi mint újjászületés” - mondja Török István ref. teológus. A mennyei valóságból akkor tapasztalhatunk meg valamit, ha újjászülettünk Krisztus által. Ha megtaláltuk az új életünket, amit Jézus adott nekünk.

Az első újjászületés itt a földön történik, hit által. Ez a legfontosabb, amikor Krisztuson keresztül meglátjuk Istent úgy mint mennyei atyát. Ekkor tapasztaljuk azt a mennyei háttérrel, amely végig kíséri a földi életünket, azt a gondoskodó szeretetet, amely soha nem hagy el bennünket.

A második újjászületésünk pedig nem lelki módon fog történni, hanem testileg. Ez Isten csodája, és aki lelkileg újjászületett az tudja, Isten a testi újjászületést is megfogja adni a maga idejében.

Mert ebbe teljesedik ki Isten atyasága, hogy a halálon keresztül ad nekünk új életet. Ezt a nagy csodát mutatta meg Jézusban is, amikor engedte, hogy a kereszten meghaljon, de harmadnap megmutatta milyen testileg újjászületni, amikor feltámadt a halálból.

Akkor leszünk valósággal tagjai a mennynek, amikor testileg is újjászületünk, akkor láthatjuk majd testi szemeinkkel az Istent és akkor érinthetjük kezeinkkel Őt, amikor majd ez megtörténik velünk.

Addig is itt élünk a földön, bűneinkben, úgyhogy el van rejtve előlünk az Isten. Nem látjuk, nem halljuk, mégis a Krisztust követők, az Ő Fiát követők közössége megtapasztalhatja ennek a mennyei atyának a valóságát és közelségét a hitben.

És amíg itt vagyunk, addig egy közösségként hangzik a fohász az ajkunkról, amelyben ott van a hit a remény és a bizalom, hogy van aki hallja: **Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy!**

Ámen.

Ráfelelő ének:

Válaszolva a hallott ígére énekeljük: **225,1 Nagy hálát adjunk**

Könyörgés:

Mennyei Édesatyánk!

Öröm téged megszólítani! Hálásak vagyunk, Istenünk amiért így szólíthatunk meg téged! Köszönjük, hogy egészen személyessé akarsz válni a mi életünkben. Nem távolról, és végképp nem idegenként akarsz bennünket kezelni, hanem úgy mint egy szeretett gyermeket, akinek szüksége van édesatyjára.

Köszönjük neked ennek az örömmüzenetét, hogy ez mireánk is érvényes, hogy minket is egy közösségbe akarsz látni. Köszönjük a hit ajándékát, amely felemel és megvilágosít bennünket, arról hogy a földi, látható világon túl ott van a te mennyei világod, amely nem az úr végtelenségében, hanem itt egészen mellettünk van, mégis szemeink elől elvan rejtve.

Könyörgünk te építs minden Krisztus követő közösséget, hogy a közös út alatt ne a széthúzás és a veszekedés, hanem az egymás támogatása, a megbocsátás és a neked tetsző élet erősödjék.

Könyörgünk az édesapákért, akiknek komoly példát adtál önmagad képében. Imádkozunk, hogy minden édesapa rólad vegyen példát nevelésben, fegyelmezésben és az igazságban való megerősítésben.

Könyörgünk a betegekért, akik a testi erőtlenséggel, a földi szenvedéssel kell farkas szemet nézniük. Urunk a mennyei valóságból te légy az ő erős támaszuk és védőbástyájuk. Te légy az aki mennyei erőddel nem hagyod őket elesni, hanem felemeled őket testi gyengeségükben is. Oly nagy szükség van rád! Hallgass meg minden erőtlent és testben elesettet!

Imádkozunk gyülekezetünkért, az abban folyó áldott szolgálatokért. Te légy őrizője minden tagjának! Így imádkozunk szeretett intézményünkért, az ott lakókért és dolgozókért. Urunk te adj nekik békességet szívükbe és szeretetet minden cselekedetükbe.

Egyedül az Úr Jézusért, akiért úgy tekintesz ránk, mint gyermekeid: az ő érdeméért, hallgasd meg fogadott gyermekeid imádságát.

Ámen.

Mi Atyánk...

Áldás:

Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával Krisztusban.

A gyülekezet hirdetései következnek:

- Február 15-én Komáromban kerül megrendezésre a presbiteri konferencia. A hirdetőtáblán látható a nap programja. Idén is szeretnénk kisbusszal közösen részt venni ezen az alkalmon. Nem csak presbitereknek!

- Február 5-én szerdán 15 órakor egyházlátogatás lesz gyülekezetünkben, erre az alkalomra hívogatunk másokat is. Rövid áhítattal, gyülekezeti élet beszámolóval készülünk a bizottságnak.

- Egy hét múlva **Vasárnap**, ha az Úr akarja és élünk 10 órakor istentiszteleti közösségre hívogatnak a harangok.

Az ÚR legyen gyülekezetünk őriző pásztora!

Záró ének:

Záró imádság: Hajlékodból eltávozva...

